

68.

**ROZPORZĄDZENIE  
MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 20 stycznia 1934 r.

**w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta  
Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r.  
o uposażeniu wojska.**

Na podstawie art. 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664) postanawiam co następuje:

**Do art. 5.**

§ 1. Uposażenie w wymiarze, przewidzianym dla stolicy, przysługuje żołnierzom zawodowym, posiadającym stałą przynależność służbową w obrębie garnizonu stołecznego.

**Do art. 11.**

§ 2. Jednorazowa kwota na wyekwipowanie dla mianowanych podporucznikami zawodowymi, lub chorążymi zawodowymi, jest płatna w dniu mianowania.

§ 3. Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania jest płatny za cały rok kalendarzowy zgóry, łącznie z uposażeniem za miesiąc styczeń, z ograniczeniem zawartem w ust. 1 § 4 i należy się wszystkim oficerom i chorążym, którym przysługuje uposażenie za miesiąc styczeń tego roku kalendarzowego, na który następuje wypłata dodatku.

§ 4. Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania przysługuje oficerom i chorążym od pierwszego po upływie dwóch lat od dnia mianowania podporucznikiem zawodowym lub chorążym zawodowym, a w przypadku gdy oficer przy pierwszej nominacji oficerskiej w wojsku polskim uzyskał stopień wyższy od podporucznika, od dnia rozpoczęcia służby czynnej w stopniu oficerskim. Do powyższego dwuletniego czasokresu nie zalicza się ewentualnych przerw w służbie, w czasie których oficer (chorąży) z jakichkolwiek bądź powodów nie ma prawa do uposażenia.

Za dzień mianowania, lub rozpoczęcia służby czynnej w myśl niniejszego rozporządzenia, należy uważać dzień, od którego oficerowi (chorążemu) przysługuje uposażenie danego stopnia.

§ 5. Oficerom (chorążym), pozostającym w dniu płatności rocznego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania (§ 3) na urlopie bez uposażenia lub w stanie nieczynnym bez uposażenia, wypłaca się ten dodatek w danym roku kalendarzowym dopiero łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po tym miesiącu, w którym powrócili oni z urlopu bez uposażenia, lub stanu nieczynnego bez uposażenia, do służby czynnej, lub przeszli zpowrotem w stan czynny i to, nie za cały rok lecz tylko stosunkowo za taki okres czasu, jaki przy uwzględ-

nieniu postanowienia, zawartego w ostatnim ustępie niniejszego paragrafu, pozostaje od czasu ich powrotu do służby czynnej, do końca danego roku kalendarzowego.

Olicerom i chorążym, o których mowa w ust. 1 § 4, wypłaca się w ciągu danego roku kalendarzowego dodatek na uzupełnienie wyekwipowania łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po tym miesiącu, w którym upłynął dwuletni okres od dnia ich mianowania podporucznikami zawodowymi lub chorążymi, lub łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po dniu wstąpienia oficera do służby czynnej i to w obu wypadkach tylko stosunkowo za taki okres czasu, jaki pozostaje do końca danego roku kalendarzowego.

Przy ustaleniu terminu, od którego w tych wypadkach oblicza się dodatek na uzupełnienie wyekwipowania, ma analogiczne zastosowanie postanowienie zawarte pod lit a) art. 16.

§ 6. Wypłata dodatku na uzupełnienie wyekwipowania dla oficerów zawieszonych w czynnościach służbowych lub osadzonych w areszcie śledczym, ulega w całości zawieszeniu.

Wypłata zatrzymanego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania następuje w przypadkach przewidzianych w art. 51 ust. 2, 54 ust. 3 pkt. b) i 56 ust. 1.

We wszystkich innych przypadkach prawomocnego zakończenia wszczętego postępowania, traci zasądzony (skazany) zupełnie prawo do zatrzymanego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania.

§ 7. Po otrzymaniu jednorazowej kwoty na przemundurowanie przysługuje roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania po upływie 2 lat, licząc od dnia powstania prawa do otrzymania jednorazowej kwoty na przemundurowanie, przy analogicznym zastosowaniu ustępu 2 § 5.

§ 8. Oficerom, pozostającym w stanie nieczynnym z zachowaniem uposażenia, przysługuje roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania w pełnym wymiarze, bez względu na wymiar pobieranego uposażenia.

§ 9. Dodatek na wyekwipowanie połowe wypłaca się jednorazowo oficerom i chorążym, przydzielonym po raz pierwszy po każdorazowym ogłoszeniu mobilizacji do oddziałów mobilizowanych.

Do art. 12.

§ 10. W razie awansu, jeżeli należne uposażenie (art. 5) jest niższe od uposażenia ostatnio pobieranego (art. 5) wraz z dodatkiem wyrównawczym (art. 12), — awansowany zatrzymuje część dodatku wyrównawczego równą różnicy między uposażeniem ostatnio pobieranym wraz z dodatkiem wyrównawczym, a uposażeniem należnym w związku z awansem.

Do art. 24 i 27.

§ 11. Do uposażenia, wedle którego określa się wysokość odprawy, przysługującej żołnierzom zawodowym przy przeniesieniu do rezerwy lub pospolitego ruszenia, oraz ryczałtu na pokrycie kosztów pogrzebu żołnierzy zawodowych zmarłych w służbie czynnej, wchodzi:

- a) uposażenie z art. 5;
- b) dodatki służbowe (art. 7);
- c) dodatki lokalne (art. 8);
- d) dodatki aeronautyczne (art. 10);
- e) dodatek wyrównawczy (art. 12);

w wysokości przysługującej ostatnio przed przeniesieniem do rezerwy lub pospolitego ruszenia, albo przed zgonem.

Do art. 36, 38, 40 i 41.

§ 12. Normy oraz sposób bezpłatnego zakwaterowania podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych, podchorążych nie będących żołnierzami zawodowymi tudzież zakwaterowanie przejściowe w naturze, przysługujące oficerom i chorążym rezerwy, powołanym na ćwiczenia wojskowe lub na dodatkowe ćwiczenia wojskowe poza miejsce swego zamieszkania, określa się według postanowienia ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681).

§ 13. Podchorążowie nie będący żołnierzami zawodowymi, otrzymują żołd, unormowany dla podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, według norm następujących:

- 1) w wojsku:
  - a) w okresie podstawowego wyszkolenia żołnierskiego (wstępnego) — żołd szeregowca;
  - b) na kursie unitarnym lub na pierwszym roczniku nauk w szkole podchorążych sanitarnych, po ukończeniu okresu podstawowego wyszkolenia żołnierskiego (wstępnego), — żołd plutonowego;
  - c) na pierwszym roczniku nauk w szkole podchorążych: piechoty, kawalerji, artylerji, lotnictwa i inżynierji, oraz na drugim roczniku nauk w szkole podchorążych sanitarnych — żołd sierżanta;
  - d) na drugim roczniku nauk w szkole podchorążych: piechoty, kawalerji, artylerji, lotnictwa i inżynierji, oraz na trzecim roczniku nauk w szkole podchorążych inżynierji i sanitarnych, tudzież następnych rocznikach nauk w szkole podchorążych sanitarnych — żołd starszego sierżanta;
- 2) w marynarce wojennej:
  - a) w pierwszym roku nauki przed uzyskaniem tytułu podchorążego — żołd marynarza z poboru; począwszy od chwili uzyskania tytułu podchorążego — żołd bosmanmata;

- b) w drugim roku nauki — żołd bosmana;
- c) w trzecim i w następnych latach nauki —  
żołd starszego bosmana.

§ 14. W przypadku, gdy żołd związany z posiadanym przed wstąpieniem do szkoły stopniem wojskowym jest wyższy od żołdu, przewidzianego w § 13, podchorąży pobiera żołd związany z posiadanym rzeczywistym stopniem wojskowym.

§ 15. Podoficerowie i szeregowcy zawodowi, pełniący służbę w charakterze podchorążych, mogą korzystać w czasie tej służby z wyżywienia z kotła za zapłatą równowartości pieniężnej należności żywnościowej, według której są żywieni z dodatkiem 10% w stosunku do tej równowartości, tytułem kosztów przyrządzenia strawy.

Wysokość opłat za zakwaterowanie w naturze podoficerów i szeregowców zawodowych, pełniących służbę w charakterze podchorążych, normuje się według postanowień ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681).

Do art. 51 — 54.

§ 16. Uposażenie posiadanego stopnia, zmniejszone do  $\frac{3}{4}$  w myśl art. 51, lub do połowy w myśl art. 52, wymierza się od należności, określonych na zasadzie art. 5 i 12.

Poza zmniejszonym uposażeniem, lub żołdem, zachowują żołnierze zawodowi w przypadkach, przewidzianych w art. 51 ust. 1, 52, 53 ust. 1 i 3 w całości świadczenia niepieniężne, a mianowicie:

- a) prawo do ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi dla siebie i rodziny (art. 13 pkt. b);
- b) prawo do pomocy lekarskiej dla siebie i rodziny (art. 14);
- c) oficerowie zachowują nadto prawo do korzystania z usług ordynansa osobistego (art. 13 pkt. a).

Prawo do świadczeń wyszczególnionych pod lit. a) do c) zachowują żołnierze zawodowi także w przypadkach, przewidzianych w art. 54 ust. 1.

Wszystkie inne należności ulegają w przypadkach, o których mowa w ustępach poprzednich niniejszego paragrafu zawieszeniu w całości.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*